

EDGAR ERNALSTEEN

REINAERT IN DE ANDES

Vossenvertelsels der Keshwas

EDGAR ERNALSTEEN

REINAERT IN DE ANDES

Vossenvertelsels der Keshwas

EDGAR FRANKLIN

REINHAERT IN DE VINDEN

DE VOS EN DE HOND

Samen met zijn verwante, de hond, bewoonde de vos een huisje waarbij een lap grond lag die ze samen bewerkten.

Na de maïssoogst zei de vos tot zijn neef :

— Het wordt tijd te zorgen voor de verwarming van het huis, en we hebben vuur nodig voor de keuken, want je weet dat ongekookte maïs onverteerbaar is. Je moet vuur halen !

— Waar kan ik vuur halen ? vroeg de hond.

Naar de zon wijzend antwoordde de vos :

— Kijk eens naar die vuurbal in de lucht. Elke ochtend is hij dicht bij de grond, dan kan je er een stuk van grijpen.

In de vroege liep de hond naar de heuvel om de opkomende zon te grijpen. Maar toen hij daar kwam was de zon al te hoog gestegen en hij kon er niet meer bij.

Toen hij thuiskwam lachte de vos over zijn mislukking : « Je zal vroeger moeten opstaan of sneller lopen, zoniet kom je te laat ! »

Nu was de hond al vóór dag en dauw opgestaan, en toen hij de zon zag opkomen liep hij nog sneller, maar weer kwam hij te laat en kon de vuurbal niet meer grijpen.

Toch bleef de hond de volgende dagen in zijn poging volharden en hij begon zich te schamen over zijn onbekwaamheid.

Weer eens op weg naar de heuvel kreeg hij achterdocht, en halverwege keerde hij plotseling om.

Hij wilde weten wat de vos in zijn afwezigheid wel zou uitvoeren. De hond betrapte de vos die lekker smulde van de maïskolven die hem niet toekwamen. Hij werd woedend omdat hij zo was beetgenomen.

De magere hond wilde dadelijk afrekenen met de volgevreten vos.

Zij zouden met de tanden het geschil uitvechten, de verliezer zou have en goed verliezen en het erf verlaten.

In de strijd was de hond de sterkste, maar hij was te edelmoedig om de vos te wurgen. Hij joeg hem minachtend de deur uit.

De hond en de haan gingen samen op reis om de wereld te zien. Toen het avond werd, klom de haan in een boom en de hond kroop onder een struik om te slapen.

Als de zon opkwam begon de haan als naar gewoonte te kraaien. De vos had dit gehoord en kwam de haan uitnodigen op een ontbijt van maïs en brood.

— Erg vriendelijk, erg lief, zei de haan, maar ik heb al een reisgezel !

Dit verheugde de vos, want hij veronderstelde dat er een tweede hoen in de buurt was. Dit zou een dubbele buit betekenen !

Maar tot zijn grote verrassing verscheen de reisvriend onder de gedaante van een woeste hond, die hem ongenadig naar de keel sprong.

BLADWIJZER

	Pagina
1.—De vos en de hond	3
2.—De vos en het zwijn	4
De vos en de pad	4
3.—De vos en de patrijs	5
De vos en de steltloper	5
De vos en de struisvogel	6
4.—De vos en de poema	6
De vos, de poema en het stinkdier	7
De vos, de poema en de landman	8
5.—De vos en het paard	8
6.—De vos en de bok	9
De vos en de rammen	9
7.—De vos en de eend	10
8.—De vos en de krekel	11
9.—De vos en de steenrat	11
10.—De vos en de jaguar	12
De vos en de huisdieren	15
11.—De vos en het gordeldier	16
12.—De vos en de kondor	19